

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **O. T.**, st. příslušnost Ukrajina, zast.: Mgr. Ladislavem Rychtářem, advokátem, se sídlem Praha 6, Vodňanského 538/4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1.12.2009, č.j.: CPR-12769/ČJ-2009-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 13.8.2009, č.j.: CPPH-072251/CI-2009-60, jímž bylo žalobci zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Odvolací orgán v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a poté se vyjádřil k námitkám žalobce, uvedeným v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž mimo jiné uvedl, že z předloženého spisového materiálu vyplývá, že cizinec na území České republiky pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností do 1.2.2010. Správní orgán I. stupně na základě sdělení Úřadu práce hl.m.Prahy, že rozhodnutí o povolení k zaměstnání je falzifikát, rozhodl o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území

České republiky, a to dle ust. § 46 odst. 1 v návaznosti na ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

V daném případě bylo podle odvolacího orgánu správním orgánem I. stupně na základě sdělení Úřadu práce hl.m. Prahy zjištěno, že žalobce k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu předložil padělané doklady, a to rozhodnutí úřadu práce o povolení k zaměstnání. Odvolací orgán konstatoval, že podle ust. § 103 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. je cizinec povinen uvádět v řízení podle tohoto zákona pravdivě a úplně všechny požadované údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Z formulace tohoto ustanovení správní orgán vyvozuje, že žadatel odpovídá za pravdivost předkládaných dokladů a na tomto faktu nezmění nic ta skutečnost, že pověřil zajišťováním dokladů jinou osobu.

Podle odvolacího orgánu pak předložením padělku požadovaného dokladu bylo zásadně ovlivněno rozhodování státního orgánu, který byl uveden v omyl. Cizinec tak získal povolení k dlouhodobému pobytu, aniž splnil zákonem stanovené podmínky.

Odvolací orgán konstatoval, že stejně jako správní orgán I. stupně se zabýval otázkou, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. K tomu odvolací orgán uvedl, že manželce žalobce bylo taktéž ze stejného důvodu zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu, a proto je odvolací orgán toho názoru, že důsledky tohoto rozhodnutí jsou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

Žalobce v žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně rozhodl o zrušení jeho dlouhodobého pobytu na základě předloženého falza rozhodnutí Úřadu práce hl.m. Prahy o povolení k zaměstnání. Tuto skutečnost žalobce nijak nepopírá, naopak to byl právě on, kdo se o této skutečnosti dozvěděl, obstaral všechny doklady a předložil je správnímu orgánu. Dne 9.2.2008 (správně má asi být 9.2.2009) podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Po dodání kopií rozhodnutí o povolení k zaměstnání osobně zjistil na Úřadu práce hl.m. Prahy, že tyto kopie jsou falza, požádal o vystavení potvrzení toto osvědčující a osobně toto potvrzení odevzdal na ICP Praha k dispozici. I přes tyto důkazy rozhodl ICP Praha o prodloužení platnosti průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu kladně a dne 9.6.2009 byl mu vylepen štítek o povolení k dlouhodobému pobytu do cestovního dokladu. Pobyt žalobci byl udělen s platností do 1.2.2010. Teprve poté bylo zahájeno správní řízení z moci úřední ve věci zrušení dlouhodobého pobytu dle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., i když nevyšly najevo žádné nové skutečnosti. Původní prodloužení průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu obdržel v dobré víře. Dle názoru žalobce zrušením dlouhodobého pobytu byly porušeny základní zásady činnosti správního orgánu, § 2 odst. 3 a 4 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb.

S panem R. uzavřel ústní příkazní smlouvu dle § 724 zákona č. 40/1964 Sb. Podle žalobce mu nelze klást k tíži trestný čin jiné osoby. Nesouhlasil ani s tím, že pokud byl pobyt zrušen oběma manželům, že to nemá žádný dopad do jejich rodinného a soukromého života. Žalobce má za to, že nebylo přihlédnuto k osobě jejich nezletilého syna, který absoluuje povinnou školní docházku a je žákem 6. třídy ZŠ v Praze 9. Po vleklých zdravotních obtížích je nezletilý syn vyšetřován pro šelest na srdci.

Ve vyjádření k žalobě odvolací správní orgán uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními normami České republiky. Navrhl žalobu zamítnout.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty a rozhodnutí a to především oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29.7.2009 č.j. CPPH-072251/CI-2009-60, vyjádření žalobce a jeho manželky k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 5.8.2009, dopis Úřadu práce hl.m. Prahy ze dne 8.4.2009, rozhodnutí Policie České republiky,

Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 13.8.2009 č.j. CPPH-072251/CI-2009-60, odvolání ze dne 1.9.2009, žalobou napadené rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1.12.2009 č.j.: CPR-12769/ČJ-2009-9 a informace z dostupných informačních systémů.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 46 odst. 1 věty první zákona č. 326/1999 Sb. pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů.

Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Podle § 103 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona dále povinen uvádět v řízení podle tohoto zákona pravdivě a úplně všechny požadované údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

V dané věci byl žalobci udělen dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání s dobou pobytu do 1.2.2010 a to na základě rozhodnutí o povolení k zaměstnání vydané Úřadem práce hl.m. Prahy u zaměstnavatele ELMA družstvo, se sídlem Praha 3, Tachovské nám. 90/2. K žádosti o udělení dlouhodobého pobytu byla kromě jiných dokladů doložena ověřená kopie rozhodnutí o povolení k zaměstnání vydaná Úřadem práce hl.m. Prahy k zaměstnavateli ELMA družstvo. Ze sdělení Úřadu práce hl.m. Prahy ze dne 8.4.2009 je zřejmé, že Úřad práce hl.m. Prahy, oddělení zahraniční zaměstnanosti navštívil dne 8.4.2009 žalobce s tím, že jej posílá cizinecká policie, aby předložil na základě požadavku na udělení pobytu v České republice originál rozhodnutí o povolení k zaměstnání. Žalobce požádal úřad práce o opis originálu vydaného povolení k zaměstnání a současně předložil fotokopii uvedeného rozhodnutí. Úřad práce hl.m. Prahy zjistil, že se jedná prokazatelně o falzifikát, kromě jiného i nezdařilou napodobeninu podpisu vedoucího oddělení zahraniční zaměstnanosti. Ve sdělení úřadu práce bylo také uvedeno, že povolení k zaměstnání, jehož kopii žalobce donesl, mu dle vyjádření žalobce za finanční úplatu vyřídil cizinec D. R. Povolení mu údajně vyřídil pro zaměstnavatele ELMA družstvo. Dne 9.2.2009 si žalobce spolu s panem R. podali žádost o povolení k dlouhodobému pobytu a to nejen pro žalobce, ale i jeho manželku, která má k dispozici rovněž fotokopii rozhodnutí o povolení k zaměstnání, která je falzifikátem. Správní orgán zaslal žalobci oznámení o zahájení správního ze dne 29.7.2009 č.j. CPPH-072251/CI-2009-60 ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky dle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., které žalobce obdržel dne 31.7.2009. Ve vyjádření ze dne 5.8.2008 k tomuto oznámení žalobce uvedl, že se koncem ledna 2009 spolu s manželkou obrátili na základě inzerátu v novinách na pana R. se žádostí o přijetí do družstva s vyřízením povolení z úřadu práce. Za dva měsíce pan

R. žalobci a jeho manželce předal kopie povolení úřadu práce. Když žalobce s manželkou předložili kopie povolení na cizinecké polici, bylo jim sděleno, že je třeba doložit originály. A proto se žalobce obrátil opět na pana R. a požádal ho o originály povolení, ten však jeho žádost odmítl. Žalobce se tedy přímo obrátil na úřad práce, kde se dozvěděl, že předložená kopie rozhodnutí je falzifikát. Žalobce rovněž uvedl, že v současné době pracuje s manželkou jako brigádníci s dvouměsíční zkušební dobou v jiné pracovní agentuře. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 13.8.2009 č.j. CPPH-072251/CI-2009-60 bylo žalobci zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, přičemž správní orgán I. stupně vycházel z podkladových materiálů, zejména pak z předloženého rozhodnutí o povolení k zaměstnání vydané úřadem práce a informace z Úřadu práce hl.m. Prahy ze dne 8.4.2009. Žalobce pak v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí argumentoval tím, že správní orgán rozhodl nesprávně, neboť žalobce se stal obětí podvodu ze strany pana D. R. V průběhu správního řízení měl v úmyslu předložit kopii povolení k zaměstnání, které mu bezprostředně před předáním příslušnému pracovníkovi Inspektorátu cizinecké policie Praha předal pan D. R., přičemž neměl nejmenší tušení o tom, že se jedná o kopii falzifikátu. Domnívá se, že v tomto případě se nejedná o padělaný nebo pozměněný doklad ve smyslu § 37 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., neboť šlo pouze o kopii padělaného dokladu. Kopii rozhodnutí tedy správnímu orgánu vůbec nepředložil, resp. učinil tak až dne 8.4.2009, kdy se dostavil ke správnímu orgánu, aby ho informoval, že bylo zjištěno, že se v případě kopií rozhodnutí jedná o kopie falzifikátu, což doložil písemným vyjádřením Úřadu práce hl.m. Prahy. Odvolací správní orgán svým rozhodnutím ze dne 1.12.2009 č.j.: CPR-12769/ČJ-2009-9CPR-C241 odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění pak zrekapituloval odvolací orgán průběh předchozího správního řízení a konstatoval, že bylo zjištěno, že žalobce k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu předložil padělané doklady a to rozhodnutí úřadu práce o povolení k zaměstnání. Podle odvolacího orgánu předložením padělků požadovaného dokladu bylo zásadně ovlivněno rozhodování státního orgánu, který byl uveden v omyl a cizinec tak získal povolení k dlouhodobému pobytu, aniž splnil zákonem stanovené podmínky. Odvolací orgán shledal, že podané odvolání neobsahuje takové náležitosti, které by vedly ke změně nebo zrušení původního rozhodnutí.

Žalobce v žalobě nepopírá, že správnímu orgánu byl předložen falzifikát rozhodnutí Úřadu práce hl.m. Prahy o povolení k zaměstnání. Na základě tohoto falzifikátu bylo žalobci vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, tedy žalobce na území České republiky pobýval na základě uděleného dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání s dobou pobytu do 1.2.2010 v rozporu s příslušnými právními předpisy. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady. V daném případě pak není sporu o tom, že padělaný doklad (rozhodnutí úřadu práce o povolení k zaměstnání) byl správnímu orgánu předložen a žalobci na základě této skutečnosti byl dlouhodobý pobyt na území České republiky povolen. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem, když žalobci na základě uvedených skutečností, tedy zjištění, že bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na základě padělaného dokladu, toto povolení zrušily. Na této skutečnosti pak nic nezmění ani to, že žalobce podnikl veškeré kroky pro objasnění předmětného případu.

Pokud pak jde o námitku dopadu do rodinného a soukromého života žalobce, správní orgány se zabývaly otázkou, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a odvolací orgán k tomuto konstatoval, že důsledky tohoto rozhodnutí jsou přiměřené, když i manželce žalobce bylo taktéž ze stejného

důvodu zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu. Soud má za to, že rozhodnutí správního orgánu nemá zásadní dopad do žalobcova rodinného a soukromého života. Žalobce pak ani sám ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí neargumentoval tím, že by rozhodnutí mělo negativní dopad do jeho rodinného a soukromého života. Co se týká pak nezletilého syna žalobce, ten může následovat své rodiče, takže rodinný a soukromý život žalobce nebude narušen.

Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není opodstatněná, a to v žádné z uplatněných námitek, a proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 78 odst.7 s.ř.s. zamítnout jako nedůvodnou.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, když žalobce s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil a žalovaný ve stanovené lhůtě dvou týdnů nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci (ust. § 51 odst.1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. srpna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová